

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह —

ग्रंथ क्रमांक

४३४/वेद[३१६]

ग्रंथ नाम

गीता-राम.

विषय

म. वेदांत.

(1)

श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीसरस्वत्ये नमः॥ श्रीगुरवे नमः॥
श्रीकाशीविश्वेश्वराय नमः॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमः॥
लक्ष्मीवराय नमः॥ धिरत्रिदिगंबरेभ्यो जनार्दनाय
सततं प्रणतोस्मि भक्त्या॥ नाथाय आर्यगुरुठाकुरपू
जकाय नारायणाय च मुदा शिरसां नमामि॥ १ ॥ ॐ
नमो जीरामा॥ प्रियस्वरूपानिष्का॥ सच्चिदानंदा विश्रा
मा॥ योगीरमतीज्येठाइ॥ २ ॥ तुलाचक्ष्मणतीगणपती॥
अर्थस्फुरविसिबुद्धिप्रति॥ तुझा प्रसादे साधकमति
साधी सत्यस्वरूपासि॥ २ ॥ नमो श्रीदेवीवागेश्वरी॥ ब्र

(1A)

• त्म विद्येनें मां न स भरिं॥ सकळ ज्ञानियांचा अंतरीं॥
अर्थ यथार्थ मानेल॥ ३॥ आतां न मोस्वामी श्रीगुरु॥
ज्याचे प्रसादे तरलां भवसागर॥ त्याचे चरणहृदं
धरुं॥ अहर्निश निज भावें॥ ४॥ त्याच्या प्रसादे करुं
न॥ करीन श्रीरामगीता व्याख्या॥ रामें बोधिला सु
मित्रा नंदन॥ तिचे अर्थ वर्णवा॥ ५॥ ऐसे मनी स्फुरले
॥ परंतु संस्कृत नाहि जाणितले॥ जैसे दरिद्रियां नेम
नी धरिले॥ अन्नछत्र घालां वया॥ ६॥ तैसें चहं हिये
थें जाले॥ ऐसें समजतां कां आरंभिले॥ त्याचें कारण ॥

(2)

रा० गी० आतां बोलिलें ॥ तें परिशिजे पंडित जनिं ॥ १७ ॥ रं कें छत्राचा सं
कल्प केला ॥ तो ईश्वरे त्या तें परिसदिधला ॥ मग त्याचा म
नोरथ सिद्धि सगला ॥ तसेंच येथें जालें असे ॥ ८ ॥ न पढ
तां मनीं धरिलें ॥ तेथे श्रीगुरुने आज्ञा पिलें ॥ तुझ्या वद
नीमीच बोलें ॥ चिंता किं सपिन करवि ॥ ९ ॥ ऐशि आज्ञा
होतां जाण ॥ आरंभिले गीतार्थ व्याख्यान ॥ उत्तरकांडि म
हां देवें आपण ॥ सांगीतले उमे प्रति ॥ १० ॥ त्या सदा शिवा तें
करोनि नमनं ॥ सवेच वंदिले उमे चें चरण ॥ सीतारामचंद्रा
ते हृदयं स्मरेन ॥ प्राकृत कीर्तन आरंभिलें ॥ ११ ॥ परिसा

समू

(2A)

धूंजना ते संमत ॥ अर्थ पाहाता रस भरित ॥ मुमुक्षु ते त्वरि
त ॥ बोध दृढ होतसे ॥ १२ ॥

सीतापरित्याग
नंतर
जगाचिंजीमंगलें
सांचेजेमंगलसमंग
लक्ष्मणकरोन
करून
रामायणकीर्ति
जेतीतें
ततो जग नमंगल संगे ला मना विधाय रामायण कीर्ति मुत्तमां
करिता जाला
६ पूर्व ज्या हिंजा
७ चार पूर्वोचरितं रघूत्तमो राजर्षि वर्ये रभिसेवितं यथा १
श्रीमहो देवस्मृणती पार्वतीसी ॥ रामायण कीर्ति ॥ जगाचिजे
३

(3)

रा० गी० कल्याणकारक मंगलासि ॥ मंगल मंगलात्मना ॥ त्या सर्वतेमं
गल करणार एशि ॥ रामायण कीर्ति हे ॥ १२ ॥ विधाय श्रेष्ठ ए
शीजे कीर्ति तीते ॥ ते सा आचार करोनि भगवंतें ॥ सर्वलोकां
चा दुःख निवारणाते ॥ ऐसे दाखविले आचरोनि ॥ १३ ॥ भक्त कें
वारि भगवान भक्तां चिंदुःख सोशी आपण ॥ प्रणतां शिं सर्व
दादे कल्याण ॥ एसा श्रीराम दयाकु ॥ १४ ॥ अंबरीषाचे गर्भ
वास साहिले ॥ शरंभंग सुतीक्ष्णादि जे बोलिले ॥ त्यांचि क
र्म द्येऊन मुक्त केले ॥ ऐसें किती काय सागावें ॥ १५ ॥ ऐशिक
रोनियां कीर्ति ॥ दाखविता जालां सीतापति ॥ ततः सीतापरि

(3A)

त्यागानंतरं रघुपति ॥ कायकरितां जाहाला ॥ १६ ॥ राजर्षिव
र्यैः ॥ अभिसेवितं यथा ॥ मागां राजर्षीथोरथोर ॥ हरिश्चंद्रा
दीकमहाविर ॥ इक्ष्वाकुप्रभृतीचा आचार ॥ कल्याणकारक
सर्वीते ॥ १७ ॥ त्या प्रकारे श्रीराम आपण ॥ क्रियासंपूर्ण आ
चरोन ॥ लोकसंग्रहार्थबुद्धिमान ॥ कल्याणकारि सर्वो
त्मा ॥ १८ ॥ अवतरणिकारोजनितीचा प्रकार ॥ दाखविता
जाळा सर्वेश्वर ॥ उत्तरश्लोकिंचा विचार ॥ सांगतसे श्रोत
या ॥ १९ ॥

सुमित्रा पुत्र
जातेण

सौमित्रिणा पृष्ठ उदार बुद्धि नो रामः कथाः प्राह पुरातनीः सु

२

३

४

५

६

७

८

भाः

(५)
रा०गी०

४

राजाजोसास

प्रमादितेसा

नृगनामोसा

शापास्त्व

ब्राह्मणावा

सरडयेनीप्रति

आनंतर

सागतज

राम

राज्ञः प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो द्विजस्य तिर्यक् मथाह राघवः २
१३ ११ १३ १५ १४ १६ १६ १६ १०

संसारसर्वकालाग्रस्तजाणोन उदारबुधिनां। सौमित्रिणा।
पृष्टः॥ बुधिमंततो लक्ष्मण॥ तेणें पुरिलें असतां जाण
रामः। प्राह। रामत्याशिं बोलति॥ २०॥ पुरातनी। कथाशुभाः।
नीतियुक्तपूर्विचाकंथा॥ राजांचिचरित्रेंतत्वता॥ धर्माधि
र्मनिर्णयरूपता॥ पुण्यकारकप्रसिद्ध्या॥ २१॥ अथा। राज्ञः।
नृगस्य प्रमत्तस्य। त्यानंतरें श्रीराघव॥ नृगराज्याचाइति

४

(4A)

हांस अपुर्व ॥ प्रमादिराजा त्याचे सर्व ॥ इह परहानी होतसे
॥ २२ ॥ द्विजस्य ॥ शापतः ॥ तिर्यक्त्वं ॥ आह ॥ शापास्तब्र ब्राह्म
णां च ॥ सरडं योनिपावला सा च ॥ स्मृणो न लक्ष्मणराज्या
चा ॥ प्रमादचित्तिनधरावा ॥ २३ ॥ अयं भावः ॥ ज्यासिराज्य
प्राप्तं जालें ॥ तेणे सावध पाहिजे राहिलें ॥ सकळ लोक धर्मि
वर्तविले ॥ तरिच कल्याण पावतो ॥ २४ ॥ आपणं धर्मरूपरा
हावं ॥ लाकासिमागिं वर्तवावे ॥ वेद आशेने राहाटावं ॥ सर्व क्रिया
धर्मरूप ॥ २५ ॥ ऐसा कोणि वर्तेल ॥ तयासि स्वर्गमोक्ष होइल ॥
ना तरि अंति भोगिल ॥ यमलोकिं रौरवादि ॥ २६ ॥ स्मृणो न लक्ष्म

(5)

रा० गी० णासावधान॥ दृढ धरावेनेमोनमन॥ मग शुद्ध जालिया
पावणे॥ ज्ञानाधिकारताकाकिं॥ २७॥ ज्ञान जालिया मो
क्षप्राप्ति॥ जेथें नसे पुनरावृत्ति॥ कृतकृत्य होवो निपुट
ति॥ जन्मां नये पुरुष तो॥ २८॥ ऐसें सागतार घुनंदनं॥ सो
मित्रं केलें त्याचे मनन॥ अवतरणिका॥ धर्मि वर्तत असता
ज्ञान॥ होत नां हि प्राणियां॥ २९॥ धर्मि किती दिवस वर्तावें॥
किती दिवसां निज्ञान पावें॥ ज्ञान जाल्यावरि राहावे॥ कोणेष
रि प्राणिण्यानि॥ ३०॥ इत्यादि शंका मनिं धरु न॥ पुसावया
उद्युक्त लक्ष्मण॥ तोच अवसर पाहोन पूर्ण॥ पुसत से रामा प्रति

१५

(SA)

कोणेयेकेसमं
येकांतावेगं
प्रापरेसा
समथरेसा
श्रीरामजोसांते
लक्ष्मीनेसेवित
चरणकमल
ज्याचेतोरेसा

क दा चि द कां त मु प स्थि तं प्र भुं रा मं र मा ला लि त पा द पं क जं

लक्ष्मण जो तो
जाले शु धांत क
रण ज्या चे
तो रे सा
नम स्का करे न
भक्ति ने यु क रे सा
नम्र हो सा ता
बोल ता जाला

सौ मि त्रि रा सा दि त शु ध्य भा व नः प्र ण म्य भ त्त य वि न या नि चि तो ब्र वी त् ३

क दा चि त् । ए कां तां । उ प स्थि तं । को णे ये के अ व स रि ये कां ति
अ स तां रा व णा रि ॥ र मा ला लि ॥ ज्या च्या च र ण क म लि भ्र म

(६)

रा० गी०

६

सि॥ होवोन लक्ष्मी सेवीत से ॥ ३२ ॥ प्रभुः । ज्याच्या सत्ते प्राणाचि
गति ॥ ज्याच्या सत्ते सूर्यचंद्रादिवर्तति ॥ भुते धारण करीक्षि
ति ॥ ज्याचे सत्ते करोनियां ॥ ३३ ॥ ज्याते भितो सर्वदां काळ ॥ इ
द्रियां ज्याचे निचळ वळ ॥ रामं । सोमित्रिः ॥ ऐसा सर्वात्मा
तमाळ निळ ॥ त्याते सोमित्रि प्रार्थित से ॥ ३४ ॥ शुद्ध भावनः ।
साधन चतुष्टय संपति ॥ तयाते अधिकारि बोलति ॥ ती
चिंहे प्राप्त लक्ष्मणा प्रति ॥ श्लोकाचे पदिं दाखवित ॥ ३५ ॥
शुद्ध भावनं ऐसें विशेषण ॥ विवेक वैराग्य या पदिं जाण
विनयाचितः । विनयाचित या पदि पूर्ण ॥ समाधिषट्क ॥

(6A)

जाणवें ॥३६॥ भक्त्या । आसादिता । भक्ति ह्यणजे मुमु
क्षुता ॥ यणेक रोनि संपादिता ॥ एसा सौ मित्रितत्वता ॥
अब्रवीत् । बोलता जाला समाप्रति ॥३७॥ सौ मित्रि उवाच ॥ ॥

अब्रवीत् । बोलता जाता रामावति ॥ २७ ॥ सौमित्रि उवाच ॥ ॥
उजोते चेतन्य स्वरूप जो तो
त्वष्टु ध्व बोधोसि हि सर्व देहिना मात्मा स्वधी शो सि निराकृतिः स्वयं
प्रतीयेसे ज्ञान दृशां महा मते पादा जभृ गाहित संग संगिना
विचार पूर्व कटु
हृदया चीत्यास
अगाहे बुद्धि
मंतरामा
तुला वरण क ईश्वर
मला चेठा ईश्वर
मराचे परिके
का आश्रय ज्या
लिया या ज्यांचा
आहे संग
ज्या स ते से

(७)

३

रा०गी० हेमहामते। त्वं। शुद्धबोधोसि। हि। अगाहेमहांबुद्धिमंता॥
७ सर्वज्ञानियांगुरुतुंचसमर्था॥ तुस्तिनिरंतरज्ञानरुपता॥
प्रसिद्धजाणतिमहाकवि॥ ३८॥ आत्मा। सर्वदेहिनां। आः
धीराः। सर्वदेहंधारियांचाआत्मा॥ अंतर्यामिअसंशीप्रि
योत्तमां॥ तुसेसत्तेनेभूतग्रामा॥ चेष्टेसर्वजडवर्ग॥ ३९॥
जडिंकर्तृत्वजेदिसे॥ तेतुसेसत्तेनेसर्वभासे॥ तुस्याप्र
काशेंदृश्यदिसे॥ प्रकाशमानसर्वदां॥ ४०॥ तुस्याप्री
तिनेंस्वरुचन॥ सर्वदांदिसेजनवन॥ स्मरणेनतूतेआ
धीःपूर्ण॥ बोलतातिमहांकवि॥ ४१॥ निराकृतिः।

५

५

(7A)

पादाब्ज०॥ ऐंसाअसोनअकर्त्ता॥ निरवयवअभोक्ता॥ तु
झ्याभक्तांचेभक्ततत्त्वता॥ विचारयुक्तअसतीजे॥ ४२॥ प्र
तीयसे॥ त्यांतेंआत्मरूपेकंरून॥ प्रगटहोसिज्ञानघन॥ ऐ
श्यातुतेंमीजाणोन॥ शरणआलोंश्रीरामां॥ ४३॥ अवतरणि
का॥ मीबुडतसेंभवसागरिं॥ येथोनिमातेंतारिं॥ शीक्षावरवि
करोनिकरिं॥ बंधनदूरपैमासे॥ ४४॥

मीलक्ष्मण
जोता
शरणआलों
वरणकमला
प्रत
जगहेसामिने
संसारनाशकरेसा
तसेसे
योग्यानिध्याइ
जलेसे
अहंप्रपन्नोस्मिपदांबुजंप्रभोभवापवर्गंतवयोगिभावितं

(8)

रा० गी०
८

यथा जसा ज्ञानमपारवारिधिं सखंतं रिष्यामि तथा नुशाधिमां
हे प्रभो । तव । भवापवर्गं । योगिभावितं । हे प्रभो स्वामि सम
र्था ॥ तुझे चरणं चें ध्यान करितां ॥ संसारापासावमुक्तं ता ॥
योगीश्रीघ्रपावले ॥ ४५ ॥ सगोन तुझ्या चरणं प्रति ॥ प्रपन्नो
स्मि । अज्ञान । अपारवारिधिं ॥ शरणमीलक्ष्मण अनन्य
भक्ति ॥ तरि अज्ञानरूप संसार त्या प्रति ॥ सखंत रिष्या
मि ॥ अनायासे तरेन मी ४५ क्लेशावांचोन साधकाशि

(8A)

तरणे वा यं घडे अनायासिं ॥ ताथां ॥ मां ॥ अनुशाधि ॥ त्याप्र
कारें सखे करारि ॥ तैसें मां तें बोधिं जे ॥ ४६ ॥ अयं भावः ॥ शो
षावतार तो लक्ष्मण ॥ सर्वजगाच्या कल्याणा कारण ॥ पुस
तसे येवोन नेण पण ॥ त्या तें श्रीराम बोधिति ॥ ४७ ॥ श्रीमहा
देव उवाच ॥

श्रवणकर्तुं
यानंतर
लक्ष्मणाच्या
वाक्याने
संलग्न होई
एवमसमई
सागतो जातो
शरणगताधि
हो स्वहर्षणार
हो सा
मको नुग्रह करि बुद्धि
आचितो हो सा
श्रुत्वाथ सौमित्रिवचोऽखिलं तदा प्राह प्रपन्नो तिहरः प्रसन्नधीः
त्रिवल्लणति हे पार्वति ॥ अथ ॥ सौमित्रिवचः ॥ अखिलं ॥ श्रुत्वा ॥

(१)

रा० गी०

६

येनंतरं रघुपति॥ संपूर्णलक्ष्मणाचिवचनोक्ति॥ एकोनियाघेत
लि॥ ४८॥

आमते लक्ष्मण
न जेत्याते
अज्ञानरूप
धः कारजो त्या
चो न राकर
णा रे से
वहानि बोध
न के ले से
राज्यांचा अलं
कार श्री राम
ज्ञाता

॥ विज्ञानमज्ञानतमोपरांत ये श्रुतिप्रपन्नं क्षितिपालभूषणः॥ ६॥
तदो प्रपन्नार्तिहरः॥ त्याच समई रघुपति॥ भक्तांचि पीडां ह
रेयारिति॥ अनुग्रहकरावा ऐसे चिति॥ धरिता जाला महां
राज॥ ४९॥ क्षितिपालभूषणः॥ सर्वराज्यांचा अलंकार॥ नि
तिरूपसर्वाते वर्तविणार॥ दयावंत प्रतापसागर॥ दीनो ध्या

रणपरमात्मा ॥ ५० ॥ ज्याचि कीर्ति परम गहन ॥ ज्याच्या रा-
 ज्यिंदुःख नाहि जाण ॥ सर्व प्रजासुख संपन्न ॥ धर्मरूपवर्त-
 ति ॥ ५१ ॥ पर्यन्यपडेयथाकाकि ॥ वनस्पति सदां सुफळि ॥
 ज्याच्या प्रतापें कळि ॥ नाहि च कोठें राहिला ॥ ५२ ॥ विधवांना
 रिविधुरपुरुष ॥ मृत्यूनये अल्पवयास ॥ ऐसा धर्म ठसां
 ज्याचा विरोष ॥ त्रिभुवनीं सर्व जाणति ॥ ५३ ॥ स्वयें आपण
 ज्ञानघन ॥ विद्वानू आनि धर्म संपन्न प्रतापार्क राजीवन
 यन ॥ दर्शनें सर्वां सुखकारि ॥ ५४ ॥ कीर्तिने सर्व पापें जाति
 दर्शनें होय सुख संपति ॥ बोधे होय मोक्ष प्राप्ति ॥ ऐशि की

(10)

रा० गी०

९०

तिजयाचि॥५५॥ऐसामहांराजआनंदघन॥अज्ञानतमोप
शांतये।श्रुतिप्रपन्नं।विज्ञानं॥अज्ञाननिवृत्तिलागोन॥वे
दप्रतिपाद्यजेज्ञान॥तेतत्त्वज्ञानसांगताजाला॥५६॥अव
तरण॥प्रथमवर्णाश्रमकर्मेकरुन॥शुद्धकरोनिअतःकर्ण
॥मगसाधनप्रकारसोडुन॥श्रीगुरुतेशरणजावे॥५७॥
श्रीरामोवाच॥

प्रथमारंभिं
आपल्यावर्णावेगं
इशास्त्रप्रतिपा
दितलेत्रया
नियेनेमितादि
कर्मजालांते
करोन
प्राप्तजालिअं
तःकर्णशुद्धिं
हेसं

१
२
३
४
५

अहोस्ववर्णाश्रमवर्णिताः क्रियाः कृत्वा समासादितशुद्धमानसः

३९

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com